

FIJNE KERST, JUF VICKERS
(MERRY CHRISTMAS, MISS VICKERS)

Jongerentoneel in twee bedrijven

door

STEPHEN LEVI

vertaling

Han Steemers

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **MERRY CHRISTMAS MISS VICKERS - FIJNE KERST, JUF VICKERS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **STEPHEN LEVI** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1996 by Stephen Levi

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **12** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Enid Pinkham: Oma van Witney. Kent geschiedenis van de stad en tradities. Is dol op de kinderen.

Regan Poole: (M/V) Tiener. Helder kopje. Leiderskwaliteiten. Alert, moedig, vindingrijk. Juf Vickers ondergang.

Dale Rutherford: (M/V) Onhandige tiener met beugeltje. Dol op alles wat hip, raar en griezelig is. Sterke persoonlijkheid.

C.J.McLoon: (M/V) Boekenwijze tiener. Gauw bang. Zoekt bescherming bij Ashley.

Witney Pinkham: Zij is een sproetige tiener met een sterke fantasie en telepathische gave.

Asley Manchester: Verwend, rijk, egocentrisch. Graag het middelpunt van de belangstelling, wat altijd averechts voor haar schijnt uit te vallen.

Amanda Vickers: Uitbundig. Opzichtig. Niets is haar te gek. De duivelse schooljuf. Eentje uit de Addams familie.

Mandy Vickers: Amanda Vickers toen ze 12 was. Lief, onschuldig, puur weesmeisje. Ze spreekt nooit met andere kinderen en speelt nooit met ze.

Kapitein Vickers: “Zwarte Angus”, de laatste der Piraten. Scrooge zou nog wat van hem kunnen leren. Maar iets liefs en vriendelijks is verborgen onder dat harde boze uiterlijk van hem.

Harriet Lippingcott: Lieve, knappe, ademloze telefoonjuffrouw. Ze is verliefd op verliefd zijn, speciaal op haar baas, Elwood Longerbeam.

Elwood Longerbeam: Directeur van de telefooncentrale. Een preuts mannetje, gemakkelijk te shockeren en bang te maken.

Cedric: Een butler, zeer Brits, zeer gewichtig. Trekt in het begin zijn neus op voor de kinderen maar stiekem heeft hij grote achting voor hen.

DECOR:

Het enige realistische decor is het Klaslokaal achter. Alle andere scenes vinden plaats op het voortoneel door enkele stoelen en een tafel gevarieerd te rangschikken. Maar men kan hier met enige fantasie natuurlijk meer werk van maken.

EERSTE BEDRIJF

Eerste Tafereel

Enid Pinkhams voorkamer. We horen een kerstliedje. Het is 's middags vier uur, daags voor Kerstmis. Buiten sneeuwt het, binnen is het warm en gezellig. Enid zit midden op het toneel op de vloer. Zij draagt een omslagdoek met Kerst patroon. Zij heeft een boek in de hand. Rechts van haar Regan, Ashley en Dale, links Witney en C.J. Overjassen, handschoenen, sjaals, mutsen en rugzakken van de kinderen liggen overal verspreid. Zij warmen hun handen aan het vuur van de open haard in de "vierde muur".

Enid: Ja, ik weet wel dat jullie allemaal te groot zijn voor voorlezen, maar ik heb jullie voorgelezen vanaf de tijd dat jullie de kleinste hummeltjes waren, en daar ga ik mee door tot de jongste van jullie volwassen is en zelf kinderen heeft. *(kinderen lachen goedgehumeurd)*

Regan: Dat is prima, Mevrouw Pinkham, daar komen we iedere Kerstavond voor hierheen, voor het voorlezen.

Dale: Hete chocolademelk en een warm vuurtje.

CJ: Goed gezelschap en de Vorst die aan de buitendeur krabbelt.

Asley: En alle cadeautjes die we van U krijgen. *(ze lachen verlegen)*

Witney: En plumpudding en kastanjes poffen in de open haard.

Enid: Kastanjes! Goeie help! Helemaal vergeten.

Witney (stralend): Dat is onze Kersttraditie, Oma.

Enid: En Tradities zijn erg belangrijk, Witney. Zullen we maar beginnen? *(slaat boek open. Kinderen bewegen wat onrustig. Witney werkt make-up bij)* Geeft niet, laat je gedachten maar dwalen. Laat de suikerboontjes maar rondansen in jullie koppetjes. *(zij lacht)* Hè, kinderen?

Kinderen (door elkaar): Oma! Nooit! Mevrouw P. Ben je mal?

Asley (zucht dromerig): Ryan McAllister!

Anderen: Ashley!

Asley: Wat? Hij vindt mij verleidelijk.

Dale: Als slangengif.

CJ: Mevrouw P., begint u maar te lezen voordat ze elkaar vermoorden.

Enid (leest voor. Sleept ze mee): Het was de avond voor de Kerst en overal in huis, bewoog zich geen enkel schepsel zelfs geen muis. *(Enid blijft naar het boek kijken terwijl ieder van de kinderen op zijn beurt opstaat en declameert)*

Regan en Enid: De schoenen waren gezet bij het vuur,

Dale en Enid: Oh, dat Sint toch mocht komen op dit uur.

Ashley en Enid: De kinderen lagen warm ingestopt,

CJ en Enid: en droomden van borstplaat en snoepjes en drop.

Witney en Enid: En Mam met haar hoofddoek en ik met mijn muts.

Allen: Waren juist klaar voor een winter van rust. (*licht op Enid dimt, music fades out*)

Regan (*op rand toneel, tegen publiek*): En zo is het allemaal begonnen. Eigenlijk heel onschuldig.

CJ (*idem*): Dat was op de eerste volle dag van de tweede week van de Kerstvakantie.

Witney (*idem*): Twee weken geen school!!

Kinderen (*tegen publiek*): Vrij, vrij, eindelijk vrij. (*Ashley en Dale slaan hun opgeheven handen tegen elkaar en gaan op rand toneel zitten*)

Asley (*tegen publiek*): Alles was wit en schoon en koud..

Dale (*tegen publiek*): Kerstachtig..

CJ: De Kerstbomen waren klaar.

Regan (*tegen publiek*): Met gekleurde lichtjes, cranberry's en popcorn.

Witney (*idem*): Brandende kaarsen.

Asley (*idem*): Bolronde sneeuwpoppen.

CJ (*idem*): Met ogen van houtskool.

Dale (*idem*): En pijpen van maïskolven.

Witney (*idem*): Bontgekleurde sjaals.

Asley (*idem*): Wollen mutsen.

CJ (*idem*): En Kerstmanneltjes en sleeën en rendieren op het dak.

Asley (*in een romantisch visioen, tegen het publiek*): En mistletoe aan de kroonluchters.. (*valt flauw*) ..Ryan McAlister.

Dale (*tegen publiek*): En kousen aan de schoorsteen gehangen..

Regan (*idem*): We luisterden allemaal naar Enid Pinkham die ons voorlas..

Dale (*idem*): Of deden alsof we luisterden..

CJ (*idem*): Toen er op de deur werd geklopt. (*luid geklop. Allen kijken om. Licht aan op Enid*)

Witney: Toen er gebeld werd. (*voordeurbel gaat. Kinderen staan op*)

Enid: Witney, doe jij even open, lieverd?

Witney (*vlug af naar links*) Wie is daar?

Regan (*tegen Publiek*): Wij konden niet weten dat Kerstmis op het punt stond een nachtmerrie te worden.

Dale (*stralend*): Ja!

Asley (*tegen publiek*): De vreselijkste nacht die ik ooit heb meegemaakt.

Cj: Een echte Kerstnachtmerrie.

Regan: Een Kerst om niet over naar huis te schrijven. *(Witney komt terug met een pakje zo groot als een schoenendoos in Kerstverpakking)*

Witney: Er was niemand aan de deur. Alleen dit.

Dale: Er moet iemand zijn! *(gaat af)*

CJ: Van wie komt het?

Witney: Staat er niet op. *(geeft pakje aan Enid)*

Dale (op): Er zijn zelfs geen voetstappen te zien en er ligt een halve meter sneeuw.

Enid: Wat raar.

Witney: Voor wie is het?

Enid (leest adres): Voor de kinderen. *(er loopt een rilling over haar rug)*

Dale: Voor ons? Prachtig. Cadeautjes! *(stapt vooruit)*

Regan (houdt haar tegen): Dale!

CJ (zet bril recht en leest adres): Pinkham, Rutherford, Poole, Manchester, McLoon.

Regan: Al onze namen.

Asley: Voor ons dus. Goh!

Dale: Laten we het openmaken.

Witney: Hou je rendier nog even in.

Regan: Maar waarom sturen ze dat hierheen?

CJ: Ik denk dat de afzender weet dat wij hier zijn. Maak open!

Kinderen: Ja. Vooruit! *(Dale grijpt het pakje. Kinderen gaan op vloer zitten. Witney licht het deksel op)*

Enid (komt angstig overeind): Nee, misschien moet je... *(Witney haalt er vijf kleine pakjes uit in cadeauverpakking. Leest namen voor en deelt ze opgewonden uit)*

Witney: CJ, Dale, Ashley, Regan, Ikke.

Asley: Wat zou het zijn?

Cj: Van wie zou het komen?

Regan: Ik zeg het niet graag, lui, maar het maakt me een beetje bang.

Witney (plotseling): Een verrassing van Oma. niet?

Enid: Nee.. hoewel ik... *(gaat naar rechts)*

Asley: Van wie dan?

Anderen (tegen Ashley, spottend): Ryan McAlister! *(krijgen de slappe lach)*

Asley: Zou best kunnen, maar dan zou hij het jullie niet laten weten!

Enid (op haar knieën): Misschien zit er een kaartje in.

Regan (opgewonden tegen de anderen): Zullen we?

Allen: Ja!!

Enid (*bezorgd*): Nee.... misschien moesten jullie... (*kinderen scheuren het papier van hun cadeautjes, stoppen papier in doos. In ieder pakketje zit een gefiguurzaagde houten pop, geveerd in de trant van 1910*)

Dale: Het is een houten pop.

CJ: De mijne ook.

Regan (*fronst*): Een houten pop?

Witney: Hé jongens, kijk eens naar die gezichten!

Asley (*stomverbaasd*): De mijne, dat ben ik!

CJ: De mijne ook.

Dale: Deze ook. Gaaf. Knappe donder. (*zij laten elkaar de poppengezichten zien*)

Regan: Wij vijven.

Witney: Maar kijk eens wat een stomme kleren!

CJ: Dat lijkt wel iets uit de vorige eeuw.

Enid: Of van het begin van deze eeuw! Mag ik even? (*geeft Dale haar boek, neemt pop*)

Dale: Wat moet het volgens U betekenen, Mevrouw P.? (*zij laat boek in doos vallen*) Hebt U ooit zoiets gezien

Enid (*staart naar pop*): In feite... Witney! (*staat snel op*) Ga naar mijn naaikamer. (*wijst Witney waarheen*) In het raamkozijn staat een poppenhuis, een schoollokaal eigenlijk. Breng het meteen hierheen. (*Witney haastig Af rechts. Tegen de anderen, gejaagd, opgewonden*) Toen ik nog klein was heeft mijn vader mij een keer meegenomen per boot om een huis te ontruimen.

CJ: Wat voor huis?

Enid: Een huis van vier verdiepingen, Een Victoriaans landhuis met twintig kamers dat eigendom van de Staat was geworden.

Regan: Hoe heette dat eiland?

Dale: Hekseneiland.

Asley: Dat eiland waar hij het over heeft?

Dale: Ja. Hekseneiland. Zo heet het. Het is een natuureservaat.

CJ (*beetje angstig*): Hekseneiland? Klinkt griezelig.

Enid (*denkt gejaagd na*): Ik heb later ontdekt dat het niet echt hekseneiland heet.

CJ (*met een bang voor gevoel*): Hoe heet het echt?

Enid (*angstig*): Vickers' Eiland!

Allen (*ademloos, geschrokken*): Vickers Eiland?

Regan (*staat op*): U bedoelt.. naar Amanda V. Vickers?

Dale (*staat ook op*): Die Amanda V. Vickers waar onze school naar genoemd is?

Asley (*staat ook op*): Die Amanda V. Vickers die vuurrood werd en ontplofte?

CJ: Die Amanda V. Vickers die Regan bijna opgegeten heeft!?

Enid: Die was het. Daar heb ik voor het eerst houten poppen gezien die hierop leken. En een miniatuurschoollokaal precies zoals de kamer waar mijn vader en ik in stonden.

Regan: Een schoollokaal in een landhuis Wow

Witney (*komt op met miniatuur klaslokaal*): Is dit het, Oma?

Enid: Ja. (*neemt het aan en blaast het stof eraf*)

Asley (*glimlacht*): Kijk eens: een kreeften boei.

Regan (*lacht*): Rood, wit en zwart.

Dale (*grinnikt*): Piratenkleuren!

Regan: Rood is bloed.

Witney: Wit zijn de beenderen.

Dale (*genietend*): Zwart is de afgrijselijke dood.

Asley: Ik vind dit klaslokaal helemaal niet leuk.

CJ: Ik ook niet.

Enid: Kijk, die gefiguurzaagde poppen kunnen rechtop staan in die groeven. (*zet pop in groef*) Kijk, zo.

CJ: Past precies.

Regan (*zet pop in groef*): Ja zeg.

Asley (*doet hetzelfde*): Gaaf. Wij zijn de leerlingen.

Witney (*idem*): Maar er is geen schooljuf.

Dale (*idem*): Een school zonder leraar - echt een school voor mij. (*alle vijf poppen staan nu rechtop in het lokaal*)

Asley: De enige manier om iets te leren.

Regan (*lacht. Blij*): Hé, nou staan we allemaal in de school op Hekseneiland. Maar wie is de schooljuf?

Allen (*angstig*): Juf Vickers! (*lichten dimmen, poppenhuis straalt rood licht uit, kinderen staren als aan de grond genageld*)

Enid (*geschrokken*): Nee. Jullie worden gehyponotiseerd. (*kinderen zien of horen Enid niet meer*)

Witney: Ze is teruuug..

Asley: Onmogelijk. We hebben haar in rook zien opgaan.

CJ: D'r is dood en dood.

Witney: Ze is terug, zeg ik je. Ze is op Hekseneiland en wacht op ons.

Dale: In het schoollokaal. (*staat op en wijst naar het speelgoedlokaal*)
Dat lokaal!

Regan: Dale heeft gelijk. Er waren geen sporen in de sneeuw.

Witney: Haar geest heeft die cadeautjes gebracht.

Dale (*grinnikt met flitsend beugeltje*): Griezellig.

Enid (*buiten zichzelf, maar niemand hoort haar*): Kinderen, het is een truc. Die poppen, dat zijn jullie niet, dat is maar namaak.

Regan: We moeten daar naar toe.

Dale: Waar naar toe?

Regan: Hekseneiland. (*Regan en Dale naar Links, Witnery, Ashley en CJ. blijven Rechts*)

Enid (*wanhopig*): Nee. Dat gebeurt niet. Kinderen! (*kinderen trekken hun winterkleden aan en doen rugzakken om*)

Regan: Met de slee Coveside Heuvel af, Farrin voorbij, over de schommelbrug naar Clark's Dok, lenen de buitenboordmotor van Brewster McSwain, varen onder de brug door naar Hekseneiland. Fluitje van een cent.

CJ (*kijkt uit vierde muur raam*): In dit weer? Dat is een sneeuwstorm.

Asley: En mijn haar?

Witney: Kam het over je gezicht. Staat je vast prachtig. (*Ashley en CJ. voegen zich bij de anderen*)

Enid: Nee kinderen, niet doen.

CJ: En de Kerstliedjes?

Dale: Denk jij aan Kerstliedjes nu we dit moeten doen?

Enid (*wanhopig*): Kinderen, luister toch naar verstandiger taal. Ik heb haar klaslokaal weggepakt, nu neemt ze jullie weg.

Regan: Hekseneiland, we komen eraan. (*kinderen drommen samen op de trappen rechts*)

Enid: Niet doen kinderen, niet doen!

Asley: Jongens, we hebben helemaal geen boot nodig, kijk maar! (*licht aan op voorplan: een tafel en vier stoelen staan diagonaal op het toneel opgesteld en moeten de arrenslee van de Kerstman voorstellen. Ashley mimet het openen van een deur en de kinderen stappen van het podium het voortoneel op*)

CJ: Wat is dat?

Witney: Goh.

Regan (*stomverbaasd*): 't Is een miniatuur slee.

Dale: En acht kleine rendiertjes. (*geluid van sleebelletjes. Amanda Vickers komt haastig op van Links. Zij lijkt op iemand uit de Addams Family. Zij is gekleed in een verschoten feestjapon met franjes over wit ondergoed en zwarte bonkige schoenen. Haar scheiding rechts met paardenstaart die recht omhoog steekt en naar opzij valt. Dikke witte make-up met holle wangen, purperen blosjes, felrode lippenstift en groenige oogschaduw. Om haar hals het fluitje van een scheepskapitein. Ze is verkleed als Kerstman met witte baard en rood-witte muts. Zij heeft een gordel om van sleebelletjes en draagt een stok. Haar ogen fonkelen vol ondeugend plezier. Zij host rond*)

de slee, kinderen hossen achter haar aan alsof ze de Rattenvanger was)

Witney: Zo keurig en net...

Ashley en CJ: ..Aan het stuur deze man...

Regan: Je ziet het meteen...

Allen: Het is de Kerstman...

Regan: En de slee..

Dale: ..Is zo knap..

Witney: ..gestroomlijnd..

Ashley en Cj: ..En rap. (*Vickers gaat "voorin" de slee zitten, Links, mimet "teugels nemen", luistert de anderen af met tong over haar lippen*)

Enid (*komt haastig het voorplan op*): Maar het is niet echt, kinderen, het is maar een grap. (*kinderen stoppen aan weerszijde van de slee*)

Regan (*wijst*): Op naar de hemel!

Dale: Liften is fijn.

Witney: Maar waar gaan we zitten?

Allen: Het ding is te klein.

Enid: Te klein, oh, goddank, nu wordt het weer leuk.

Vickers (*staat op*): Maar Vickers weet raad met een toverspreuk.

Regan (*tegen kinderen*): Geen zorgen om ruimte.

Vickers (*steekt met plezier haar stok uit als een toverstaf*): Jullie krimpen nu snel. (*kinderen "krimpen" in elkaar in de "slee" (weerszijden van tafel van voor naar achteren links: CJ., Witney; rechts Regan, Ashley, Dale. Vickers wijst omhoog met stok.)* Op naar de wolken.

Allen: Met het rendierenstel.

Enid (*rent de trappen op naar speelgoedlokaal*): Het speelgoedlokaal, dat is de oplossing. Ik kan dit in een wip stopzetten.

Vickers (*wijst met "staf"*): Je krijgt ze niet terug.

Enid (*trekt haastig hand terug*): Oh, het speeltje is gloeiend.

Vickers (*met plezier*): Een roodgloeiend ding.

Enid: Oh, hoe ik me wenste..

Vickers (*lacht*): Dat Vickers verging??

Regan (*opgewonden*): Over de daken..

Vickers (*draait zich om naar kinderen*): Die ons riep tegemoet..

Dale: En nemen Juf Vickers..

Allen: ..In de tang voorgoed. (*Vickers brult van het lachen*)

Enid: Oh, stuur me de kinderen terug, allemaal..

Vickers (*speels, tegen Ashley*): Bevrijd ze voorgoed van die akelige

kwaal?

Asley: Jongens, 't is de Kerstman..

CJ: Je zegt het met recht.

Dale: Het is onwijs gaaf, zeg.

Regan: En hij is net echt.

Enid: Kinderen, kastanjes!!

Vickers: Ho, ho, ho (*kijkt hongerig naar Regan*) Kastanjes te eten!

Enid: En cadeautjes zat.

Vickers: Wat een lekker gedoetje.

Enid: Neem ze niet mee op pad.

Vickers (*richt haar "Staf"*): Slaap, Enid, slaap" (*Enid zakt ineem en slaapt*) Aan het werk!! (*gaat vooraan "in de slee" zitten, neemt de teugels. Lichten uit. Muziek*)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto